1. «Փրկչիդ բազուկներուն մեջ
Պիտի հանգչի հոգիդ,
Անոր սիրույն դրոշակը
Պիտ ըլլա հովանիդ»:
Հրեշտակային երգի պես
Ձայն մը երկնից կուգա,
Ինձ ամենայն վշտաց մեջ
Քաղցր հրճվանք կուտա:

Փրկչիս բազուկներուն մեջ
Պիտի հանգչի հոգիս,
Անոր սիրույն դրոշակը
Պիտ ըլլա հովանիս:

2. Հոն աշխարհիս հոգերը
Ձիս չեն կրնար նեղել,
Սատանային հրապույրքը
Մլ չեն կրնար խաբել:
Հոս քիչ մալ աշխատանք կա,
Քիչ մըն ալ՝ փորձություն,
Քիչ մըն ալ ցավ ու վիշտ կա
Ու դեռ քիչ մըն ալ՝ արցունք:

3. Հիսուս՝ քաղցր ապաստանս,
Հոգվույս համար մեռավ,
Ալ այս անշարժ վեմին վրա
Հույսս հաստատվեցավ:
Անդորր հոս կսպասեմ ես,
Մինչև գիշերն անցնի,
Եվ ոսկեղեն եզրին վրա
Այգ փառավոր ծագի: